

تعیین میزان سرمی روی (ZN) در بیماران مبتلا به زبان جغرافیائی

دکتر حمیدرضا عبدالصمدی* - دکتر هژیر دهدب**

*- استادیار گروه آموزشی بیماریهای دهان و تشخیص دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان.

**- دندانپزشک.

چکیده

زمینه و هدف: ضایعه زبان جغرافیائی به صورت نواحی آترووفیک با حاشیه کراتوتیک نامنظم می‌باشد که در اغلب موارد در نواحی پشتی زبان و کناره‌های زبان دیده می‌شود. هدف از این مطالعه بررسی میزان روی سرم در بیماران مبتلا به زبان جغرافیائی و مقایسه آن با گروه کنترل می‌باشد.

روش بررسی: این مطالعه که از نوع تحلیلی مقطعی می‌باشد شامل هشتاد بیمار بوده که ۲۹ نفر در گروه آزمایش و ۵۱ نفر در گروه شاهد می‌باشد. میانگین سنی گروه آزمایش ۱۵-۵۸ سال و گروه شاهد، ۱۶-۵۹ سال است. برای تعیین مقادیر روی سرم، از هر گروه پنج سانتی‌متر مکعب خون وریدی گرفته شد و سرم از خون توسط سانتریفیوژ جدا گردید. میزان روی سرم توسط کیت Randox و به روش اسپکتروفتومتری اندازه‌گیری شد. اطلاعات توسط نرم‌افزار SPSS و آزمون Two Samples t آنالیز گردید.

یافته‌ها: یافته‌های این بررسی نشان داد که میزان روی سرم در بیماران مبتلا به زبان جغرافیائی کمتر از گروه شاهد می‌باشد ($P < 0.05$) و از ۲۹ بیمار گروه آزمایش سطح روی سرم شش بیمار و از ۵۱ نفر گروه شاهد فقط سطح روی چهار نفر پا بینتر از حد طبیعی بود.

نتیجه‌گیری: در نتیجه می‌توان احتمال داد که کمبود روی یکی از عوامل موثر در آترووفی پاپی‌های فیلی فرم می‌باشد و احتمالاً روی با تکامل پاپی‌های فیلی فرم مرتبط است.

کلید واژه‌ها: روی - زبان جغرافیائی - سرم - اسپکتروفتومتری

اصلاح نهایی: ۸۳/۱۰/۲۷ پذیرش مقاله: ۸۳/۱۱/۲۹

نويسنده مسئول: گروه آموزشی بیماریهای دهان و تشخیص دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی همدان hamiddentistry@yahoo.com

مقدمه

برجسته‌ای محدود می‌شود.^(۱) این مناطق قرمز سپس گسترش پیدا می‌کند و در نهایت حذف شده و در نواحی دیگر حادث می‌گردد.^(۲) علت این ضایعه تاکنون به طور دقیق روشن نشده است^(۳)، با این حال، تعدادی از محققان تلاش کرده‌اند رابطه زبان جغرافیائی را با تعدادی از اختلالات دیگر نظیر سندروم رایتر، پسوریازیس، اختلالات گوارشی، مشکلات روانی، درماتیت، برونشیت، زبان شیاردار و دیابت وابسته به انسولین نشان دهنده‌اند.^(۴-۶) در ایجاد زبان جغرافیائی

زبان جغرافیائی در ۱-۲٪ افراد جامعه دیده می‌شود.^(۱) طبق مطالعات انجام شده وقوع آن در زنان و مردان یکسان است^(۳-۴)، اما در برخی پژوهشها وقوع آن را در زنان در مقایسه با مردان به نسبت چهار به پنج گزارش کرده‌اند.^(۴) ضایعات به صورت نواحی اریتماتوز با حاشیه کراتوتیک مشخص می‌شوند که در قسمتهای پشتی زبان، کناره‌های زبان و بندرت در سایر مخاط دهان دیده می‌شود.^(۵-۷) این نواحی قرمز در ابتدا بسیار کوچک می‌باشد و به وسیله حاشیه سفید

شدن. گروه شاهد ۵۱ نفر که شامل پنج زن و ۴۶ مرد که در محدوده سنی ۱۶-۵۹ سال بودند انتخاب گردیدند. ملاک انتخاب بیماران، افراد مبتلا به زبان جغرافیائی بودند که توسط یک متخصص بیماریهای دهان تشخیص داده می‌شدند این ضایعات می‌توانست علامت‌دار یا بدون علامت باشد و منظور از علامت‌دار بودن ضایعه، حساسیت در لمس، احساس طعم فلزی و یا حساسیت به دنبال مواد غذایی محرک مثل گوجه‌فرنگی و بادنجان و غیره بود که این حساسیت تا مدتی باید ادامه داشته باشد در ضمن بیماران مبتلا به پسوردیازیس، سندروم رایتر، درماتیت و دیابت وابسته به انسولین و بروونشیت نبودند. افراد گروه شاهد نیز مبتلا به زبان جغرافیائی یا بیماری سیستمیک ذکر شده نبودند و هیچ داروئی مصرف نمی‌کردند. در معایناتی که در سازمان انتقال خون انجام گرفت از همکاری یک پزشک متخصص داخلی جهت بررسی بیماریهای بیماران رضایت نامه کتبی گرفته شد، سپس از هر فرد پنج سانتی‌متر مکعب خون وریدی گرفته و در پیلوت‌های نو ریخته می‌شد. بر روی پیلوت‌ها نام و نام خانوادگی جنس و سن بیمار درج می‌گردید. پس از آن پرسشنامه‌ای برای هر فرد چه بیمار و چه و شاهد تکمیل می‌شد. تمام نمونه‌ها در کمتر از یک ساعت به آزمایشگاه جهت سانتریفیوژ و جدا کردن سرم فرستاده و بعد از این جداسازی، سرم‌ها در دمای مثبت چهار درجه سانتی‌گراد تا انجام آزمایش نگهداری می‌شدند. در تمام مراحل انجام آزمایش از وسایل نو و یکبار مصرف استفاده گردید تا از کوچکترین تغییرات روی جلوگیری گردد. اندازه‌گیریها در کیت‌های ساخت شرکت Randox و به روش اسپکتروفتومتری انجام شدند. میزان طبیعی روی در افراد با سنین مختلف طبق استاندارد کیت ذکر شده شامل موارد زیر می‌باشد:

احتمالاً از، غذاهای محرک و مشکلات روانی موثر می‌باشند.^(۱۲،۸)، گزارش شده است که کمبود روی می‌تواند باعث تغییراتی در اپی‌تیلیوم مخاط دهان و ترکیبات بzac و آترووفی زبان گردد.^(۱۳-۱۴)، در یک مطالعه ۱۶ خرگوش تحت رژیم غذایی حاوی ۱/۵ میلی‌گرم روی قرار گرفتند و بعد از چهار هفته تغییرات اپی‌تیلیوم دهانی در خرگوشها به صورت پاراکراتوزیس دیده شد و در بررسیهای میکروسکوپیک تعداد زیادی تقسیمات میتووزی بر روی زبان مشاهده گردید که موجب اکانتوز مخاط زبان شده بود، با توجه به پاراکراتینیزاسیون زبان در خرگوشها می‌توان احتمال داد که روی در کراتینیزاسیون طبیعی اپی‌تیلیوم موثر باشد و ضخامت اپی‌تیلیوم را افزایش دهد.^(۱۵-۱۶)، نقش روی در تقسیمات سلولی، تعداد ماست سل‌ها و جوانه‌های مویرگی شناخته شده است.^(۱)، این عنصر در مراحل بیولوژیک (بهبود زخمها) وقایع سلولی (ستنتر پروتئین و اسید نوکلئیک) نقش دارد^(۱۳) و روی بیش از هر عنصر کم مقدار دیگری دارای یک نقش بیوشیمیایی از جمله کاتالیزی، ساختاری و تنظیم‌کنندگی است.^(۱۴)، با توجه به مطالعه فوق مقرر شد که در این مطالعه رابطه بین سطح روی سرم با زبان جغرافیایی مورد بررسی قرار گیرد.

روش بررسی

این مطالعه در یک بررسی هشت ماهه در سال ۱۳۸۲ بر روی ۲۹ بیمار مبتلا به زبان جغرافیایی که شامل پنج زن و ۲۴ مرد که در محدوده سنی ۱۵-۵۸ سال بودند انجام شد. نوع مطالعه مقطعی با تحلیل نتایج Analytical-cross-sectional می‌باشد. بیماران از مراجعان به بخش بیماریهای دهان دانشکده دندانپزشکی همدان و سازمان انتقال خون آن استان و گروه شاهد نیز از مراجعان به سازمان انتقال خون انتخاب

در بیماران در سطح پشتی زبان و کناره‌های زبان کمترین شیوع را داشتند (نمودار شماره ۱). از بین ۲۹ بیمار مبتلا به زبان جغرافیایی ۷۵/۹٪ دارای سوزش زبان و ۲۴/۱٪ فاقد سوزش زبان بودند و از بین همین تعداد بیمار مبتلا، از دارای ضایعات منفرد و ۵۱/۷٪ دارای ضایعات متعدد بودند. از بین بیماران مبتلا به زبان جغرافیایی ۷۲/۴٪ فاقد زبان شیاردار و ۲۷/۶٪ همراه با زبان شیاردار بودند. در این مطالعه ۸۲/۸٪ بیماران مبتلا به زبان جغرافیایی مرد و ۱۷/۲٪ زن بودند در حالی که در گروه شاهد ۹۰/۲٪ مرد و ۹/۸٪ زن بودند.

بحث

در این مطالعه مشخص شد که میانگین روی سرم در بیماران مبتلا به زبان جغرافیایی $12/37 \pm 2/66$ میکرومول در لیتر کمتر از گروه شاهد $15/69 \pm 2/28$ میکرومول در لیتر می‌باشد و این اختلاف بر اساس آزمون t معنی‌دار می‌باشد ($P < 0.05$). به عبارتی فرضیه اختلاف میانگین سطح سرمی روی در بیماران مبتلا به زبان جغرافیایی و گروه شاهد رد نگردید. درخصوص شیوع این ضایعه به نسبت جنس نتایج متفاوتی گزارش شده است به طوری که در یک مطالعه شیوع این ضایعه در مردان و زنان یکسان بوده (۳-۲)، در تحقیق

در نوزادان $15/3-7/6$ میکرومول در لیتر و در کودکان $16/8-9/8$ میکرومول در لیتر و در مردان $11/1-19/5$ میکرومول در لیتر و در زنان $10/7-17/5$ میکرومول در لیتر می‌باشد. جهت تعیین حجم نمونه براساس نتایج پیش مطالعه که بر روی ۱۵ بیمار مبتلا به زبان جغرافیایی و ۱۵ شاهد انجام گرفت و استناد به فرمول تعیین حجم نمونه در مطالعات تحلیلی حجم نمونه برابر ۱۷ نفر برآورد شد که به منظور دقت بیشتر به ۲۹ بیمار و ۵۱ شاهد افزایش یافت. جهت آنالیز آماری از نرمافزار SPSS و آزمون Independent Two Samples t جهت مقایسه و ارزیابی داده‌های گروه بیمار و شاهد استفاده شد.

یافته‌ها

نتایج نشان می‌دهد که میانگین روی سرم در بیماران مبتلا به زبان جغرافیائی کمتر از گروه شاهد می‌باشد (جدول شماره ۱) و از ۲۹ بیمار مبتلا به زبان جغرافیایی، سطح روی سرم شش بیمار با میانگین $9/5 \pm 1/25$ پایینتر از حد طبیعی بود و از ۵۱ نفر گروه کنترل چهار نفر دارای سطح روی سرمی پایینتر از حد طبیعی با میانگین $10/2 \pm 1/4$ بودند. شایعترین نواحی که زبان جغرافیایی در آن مشاهده شدند سطح پشتی زبان و بعد از آن کناره‌های زبان بودند در حالی که شیوع هم‌زمان ضایعات

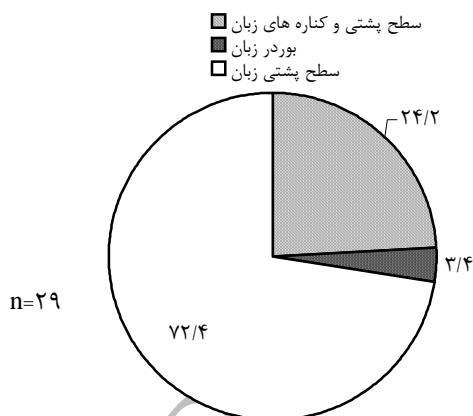
جدول ۱: مقایسه سطح روی سرمی در بیماران مبتلا به زبان جغرافیایی و گروه کنترل

P- value	t- value	فاصله اطمینان ۹۵٪	خطای معیار	میانگین	میانگین سطح روی سرم $\mu\text{mol/lit}$	تعداد	گروههای مورد مقایسه
		برای میانگین	(SE)	(Mean \pm SD)			
		Confidence Interval					
•	—	۱۱/۳۹ - ۱۳/۳۵	۰/۴۹	۱۲/۳۷ $\pm 2/66$	۲۹	بیماران مبتلا به زبان جغرافیایی	
—	—	۱۵/۰۵ - ۱۶/۳۳	۰/۳۲	۱۵/۶۹ $\pm 2/28$	۵۱	افراد غیرمبتلا به زبان جغرافیایی (کنترل)	

چهار روزه و تزریق داخل صفاقی ده میلی‌گرم روی در آنها مشخص گردید که جذب روی عمدتاً در نواحی مخاط گونه و زبان می‌باشد و در یافتند که روی می‌تواند در تکامل سلول‌های اپی‌تیلیالی و افزایش فعالیت متابولیکی و افزایش تقسیمات میتوزی مؤثر باشد و تمام این موارد نشان‌دهنده وجود ارتباط ووابستگی بین سلول‌های اپی‌تیلیالی کراتینیزه و روی می‌باشد.^(۱۷) در این مطالعه از ۲۹ بیمار مبتلا به زبان جغرافیایی سطح روی سرم شش بیمار و در گروه کنترل سطح روی سرم چهار بیمار پایینتر از حد طبیعی بود و شایعترین نواحی مبتلا، سطح پشتی زبان با ۷۲/۴٪ و سپس کناره‌ای زبان با ۲۴/۲٪ تعیین گردید.

نتیجه‌گیری

با توجه به این مطالعه که میانگین روی سرم در بیماران مبتلا به زبان جغرافیایی کمتر از گروه شاهد بودت آمد می‌توان این احتمال را داد که کمبود روی به عنوان یکی از عوامل از دست رفتن پاپی‌های فیلی‌فرم در ضایعه زبان جغرافیایی مطرح باشد و بتوان از سولفات روی بدون در نظر گرفتن علت یا عوامل اصلی ایجاد کننده ضایعه و تنها به صورت یک درمان علامتی جهت بر طرف کردن علائم بالینی و درد و سوزش استفاده کرد.

نمودار ۱: توزیع فراوانی محل ضایعه در بیماران مبتلا به زبان جغرافیایی

دیگر شیوع این ضایعه در مردان بیشتر بوده است.^(۴) با این حال در این مطالعه شیوع این ضایعه در مردان به مراتب بیشتر از زنان بود (۸۲/۸٪ در مردان و ۱۷/۲٪ در زنان). با توجه به خصوصیات بالینی این ضایعه که به علت از بین رفتن پاپی‌های فیلی‌فرم می‌باشد کمبود روی به عنوان یکی از عوامل آتروفی پاپی‌های زبان با تکامل پاپی‌های فیلی‌فرم می‌تواند مرتبط باشد. در یک مطالعه انجام شده بر روی خرگوشها^(۵) یعنی که در معرض رژیم غذائی دارای حداقل میزان روی قرار گرفته بودند پاپی‌های فیلی‌فرم آنها از بین رفته بود که می‌تواند نشان‌دهنده تاثیر روی در تکامل پاپی‌های زبان باشد.^(۱۳) در مطالعه دیگری که توسط Sjogren در ارتباط با نقش روی در بلوغ مخاط دهان موشهای انجام شد با بررسی هشت موش صحرابی

REFERENCES

1. Wysocki GP, Daley TD. Benign migratory glossitis in patients with Juvenile diabetes. *Oral Surg* 1997;63:68-70.
2. Rahamimoff P, Muhsam MV. Some observations on 1246 cases of geographic tongue. *Am J Dis Child* 1997;93: 519-25.
3. Redman RS. Prevalence of geographic tongue, fissured tongue, median rhomboid glossitis and hairy tongue among 3611 minnessota school children. *Oral Surg* 1990;30:390-5.
4. Littner M, M, Dayan D, Corsky M, Moskana D, Harel RM. Migratory stomatitis. *Oral Surg* 1997;63:555-9.

5. Lynch MA, Brightman VJ, Greenberg MS. Burkett's oral medicine, diagnosis and treatment, 9th ed. Philadelphia: Lippincott: 1994, 258-260.
6. Pimplott SJ. Salicylic acid in alcohol in the treatment of benign superficial migratory glossitis. J Oral Med 1984; 39:192-3.
7. Shafer WG, Hine MK, Levy BA. Textbook of oral pathology, 4th ed. Philadelphia: WB Sounders;1983.
8. Redman RS, Vance FL, Gorlin RJ, Pengler FD, Meskin LH. Psychological component in the etiology of geographic tongue. J Dent Res 1996;45:1403-8.
9. Bencozy J, Szavo L, Csiba A. Migratory glossitis, A clinical histological review of seventy cases. Oral Surg 1975; 39:113-21.
10. Dawson TAJ. Microscope appearance of geographic tongue. Br J Derm 1969;81: 827-8.
11. O'keefe E, Braverman IM, Cohen I. Annulus migrans. Arch Derm 1993; 107: 240-4.
12. Dawson TAJ, Pielou WD. Geographic tongue in three generations. Br J Derm 1967;79:678-81.
13. Pollack RL, Kravit E. Nutrition in oral health and disease, 1st ed. Philadelphia: Lea & Febiger;1985;85-90.
14. برايس، اسمیت. کمبود روی عاملی نادیده مانده. مجله شیمی ۱۳۶۸؛ سال دوم، شماره سوم: ۱۳-۱۸.
15. Charles E, Shahid Ashrafi H, Waterhouse P. Structural changes in rabbit oral epithelium caused by zinc deficiency. J Nut 1981;111:53-57.
16. Hus Dora, Meyer Julia, Gerson Stanley. Sequence of changes in rat buccal mucosa induce by zinc deficiency. J Oral Pathology 1991;20:443-448.
17. Sjogren Sven, Persson Bertil, Hammarstrom Lars. Zinc and alkaline phosphatase in developing rat oral mucosa. Acta Odontal Scand 1986;44:177-184.